

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 11 grudnia 2025 r.

Poz. 7554

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.682.2025 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 5 grudnia 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr RG.0007.114.2025 Rady Gminy Kobiór z dnia 30 października 2025 r. w sprawie zmiany Regulaminu wynagradzania nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych w szkołach i placówkach prowadzonych przez Gminę Kobiór, w całości, jako sprzecznej z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. Nr 78 poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”, w związku z art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2024 r. poz. 986 ze zm.).

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 października 2025 r. Rada Gminy Kobiór podjęła uchwałę Nr RG.0007.114.2025 w sprawie zmiany Regulaminu wynagradzania nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych w szkołach i placówkach prowadzonych przez Gminę Kobiór.

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 5 listopada 2025 r.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in. art. 30 ust. 6 Karty Nauczyciela.

Mocą § 1 analizowanej uchwały Rada Gminy postanowiła, że: *W Regulaminie wynagradzania nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych w szkołach i placówkach prowadzonych przez Gminę Kobiór stanowiącym załącznik do uchwały Nr XXVI/183/09 Rady Gminy Kobiór z dnia 26 marca 2009r. w sprawie Regulaminu wynagradzania nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych w szkołach i placówkach prowadzonych przez Gminę Kobiór (Dz. Urz. Woj. Śl. Nr 72, poz. 1669 z późn.zm.) wprowadza się następujące zmiany:*

- 1) w § 2 ust. 4 kwotę „2500 zł” zastępuje się kwotą „3500 zł”
- 2) w § 2 ust 5 kwotę „1800 zł” zastępuje się kwotą „2500 zł”.

W odniesieniu do powyższego organ nadzoru pragnie zauważyć, że Regulamin wynagradzania nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych w szkołach i placówkach prowadzonych przez Gminę Kobiór reguluje warunki przyznawania dodatku motywacyjnego.

Zgodnie z aktualnym (tj. według stanu prawnego na dzień podejmowania kwestionowanej uchwały) brzmieniem § 2 ust. 3 Regulaminu:

3. *Wysokość przyznanego nauczycielowi dodatku motywacyjnego nie może przekraczać 400 zł miesięcznie z zastrzeżeniem ust. 4.*

Natomiast z § 2 ust. 4 i ust. 5 Regulaminu wynika, że:

4. *Dyrektorowi szkoły może być przyznany dodatek motywacyjny w wysokości nie przekraczającej 1500 zł miesięcznie.*

5. *Prawo do dodatku motywacyjnego nabywa nauczyciel po przepracowaniu sześciu miesięcy w danej placówce.*

Przepis § 2 ust. 4 Regulaminu był dwukrotnie nowelizowany, poprzez zwiększenie maksymalnej kwoty dodatku motywacyjnego dla dyrektora szkoły. Aktualne na dzień podejmowania niniejszej uchwały brzmienie tego przepisu ustalone zostało uchwałą Rady Gminy Kobiór RG.0007.73.2019 z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie zmiany Regulaminu wynagradzania nauczycieli, wychowawców i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych w szkołach i placówkach prowadzonych przez Gminę Kobiór (Dz. Urz. Woj. Śląskiego poz. 8672).

Analiza przedmiotowej uchwały wskazuje na brak elementarnej staranności w redagowaniu jej przepisów. Przepis § 2 ust. 4 Regulaminu w brzmieniu sprzed nowelizacji wskazuje zupełnie inną wysokość dodatku motywacyjnego niż ta, która miałaby ulec zmianie na mocy § 1 pkt 1 niniejszej uchwały (tj. 1500 zł a nie 2500 zł). Trudno zatem uznać, że Rada zamierza wprowadzić zmiany w § 2 ust. 4 Regulaminu. Natomiast § 2 ust. 5 Regulaminu określa okres, po przepracowaniu którego nauczyciel uzyskuje prawo do dodatku motywacyjnego, a nie jego wysokość. Nie wskazano więc w jego treści żadnych kwot, które mogłyby podlegać zmianie.

Dokonane przez organ nadzoru ustalenia uniemożliwiają utrzymanie w obrocie prawnym tej regulacji w kształcie proponowanym przez uchwałodawcę.

Zgodnie z art. 2 Konstytucji RP Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 Konstytucji RP wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Należy również wskazać, iż Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 maja 2002 r. (sygn. akt K 6/02, publ. Dz. U. z 2002 r., nr 78, poz. 715) wyjaśnił, że przepisy prawne muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. (...) Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwania mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Z tak ujętej zasady określoności wynika, że każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego – dopiero spełnienie tego warunku podstawowego pozwala na jego ocenę w aspekcie pozostałych kryteriów. Naruszeniem w/w przepisu Konstytucji RP jest stanowienie przepisów niejasnych, które nie pozwalają obywatelowi na przewidzenie konsekwencji prawnych jego zachowań. Zgodnie z regułami poprawnego prawotwórstwa przepisy zmieniające winny precyzyjnie wskazywać zarówno przepisy podlegające nowelizacji jak i zakres wprowadzanych w nich zmian. Reguł tych nie przestrzegała Rada wprowadzając zmiany w § 2 ust. 4 i 5 Regulaminu.

Powyżej opisane uchybienie należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż uchwała Nr RG.0007.114.2025 Rady Gminy Kobiór z dnia 30 października 2025 r. w sprawie zmiany Regulaminu wynagradzania nauczycieli, wychowawców

i innych pracowników pedagogicznych zatrudnionych w szkołach i placówkach prowadzonych przez Gminę Kobiór, została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności w całości uzasadnionym i koniecznym.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz